

Piesne moje, piesne, ved' vás ja vela viem

Pies - ňe mo - je, pies - ňe, ved' vás ja ve - la viem,
 a keď sa ja vi - dám, do truh - li - po - kla - d'iem.

Piesne moje, piesne,
 ved' vás ja vela viem,
 a keď sa ja vidám,
 do truhli pokladíem.

Kerá je najkrajšia,
 tú na vrch položím,
 keď ma muž dobije,
 pred ňo predložím.

Tútok som si, muž muoj,
 pieseň spievala,
 keď som pri mamički
 d'ouka chodievala.

Kím som bola d'oukou,
 videu si ma d'ierkou,
 ťeras som ňevestou,
 ňevidiš ma cestou.

Akože ťen chudobní žije

A - ko - že ťen chu - dob - ňí ži - je, keď ťen bo - háč
 na - ve - ki pi - je? Poč - kaj, bo - há - ču,
 veť ťi vi - ská - ču pe - ňia - ze tvo - je!

Akože ťen chudobní žije,
 keď ťen boháč naveki pije?
 Počkaj, boháču,
 veť ťi viskáču
 peňiaze tvoje!

A keď buďe o svätom Jáne,
 keď si chudák pšenički nažnie.
 Pšenički nažnie,
 žitko vimláťi
 a dlhe splatí.